

Hollandiai Tanulmányi út

2012.okt.27.-2012.nov.24.

Sándor Mária 15csgy

Hol is kezdjem...Azt hiszem az lesz a legjobb, ha a kezdetektől írom. Nagyon féltem ettől az úttól. Sok volt bennem a kétely, hogy fogom a kinti embereket megérteni, hogy fogok boldogulni a mindennapokban, hogyan fogok kijönni a többi résztvevővel stb.

Legfőképpen magamban nem bíztam. Végül úgy döntöttem, hogy ki kell próbálnom magam.

Elkezdődött a felkészülés. Voltak angolóráink, ahol sokféle témakört érintettünk, főleg szakmai dolgokat, illetve a prezentálással kapcsolatos hasznos tudnivalókról kaptunk információkat. Volt kulturális felkészítőnk is, mindenki kapott egy témát, amiből prezentációt kellett csinálni. Így kaptunk egy kis ízelítőt az ottani építészetéről, kultúráról, ételekről, szokásokról.

Aztán egyszer csak eljött az általam nagyon várt nap, nagy reményeket fűztem ehhez az egész úthoz, és nagyon izgultam is

A repülés nagyon jó élmény volt, éreztem, ahogy elrugaszkozik a talajtól a gép és felszál, és az ember belesüpped az ülésbe. Röpké 2 óra repülés után már Amszterdamban voltunk. Innen egyenesen mentünk a vonatokhoz. Hosszú vonatút és átszállás után megérkeztünk a szálláshelyünkre, ami Grouban volt a StayOkayHostelben. Elég későn értünk ide, de szerencsére kaptunk vacsorát, ami nagyon jól esett a hosszú út után. Vacsora után elfoglaltuk szobáinkat, ami egy tágas, 4 főszoba volt.

Az első hét

Az első héten közös programjaink voltak.

Együtt indultunk az itteni iskolákba, voltunk Leeuwardenben és Drachtenben. Leeuwardenben megmutatták nekünk az iskola épületét, ami feltűnően modern és szép volt. Sokféle szak közül lehet választani az itt tanuló diákoknak. Nekem legjobban a fodrászképzés tetszett. Itt a diákok elsajátíthatják az alapokat, babafejekon tanulhatnak vágni. Van egy másik terem is, ahol vendégeket fogadhatnak és a befolyó pénzt az iskolának adják. Kaptunk egy kis betekintést a holland iskolarendszerbe, ami meglehetősen bonyolultnak tűnik.

Megkóstolhattuk az úgynevezett „orangepie” nevű édességet, amit általában a Királynő születésnapján szoktak enni. Vendégül láttak minket egy ebédre is az iskola ebédlőjében. Drachtenben egy rögtönzött drámaórán vettünk részt, amit mindannyian nagyon élveztünk. Játsoztunk és szórakoztunk kicsit. Ezután az itteni diákok segítségével részt vettünk egy technika órán, ahol elkészíthettük a saját képeslapunkat. Ezt később el is küldték az általunk megadott címre, aminek nagyon örültünk.

Ezután elvittek minket egy mentális betegeket ápoló intézetbe. Elkéserítő érzés volt látni a magatehetetlen fiatal és idős embereket. Az ott dolgozó ápolók segítségével elvittük őket sétálni. Kerekesszékekben ültek a legtöbben - őket toltuk -, aki pedig tudott menni, az belénk karolva sétált. Délután az uzsonnáztatásban is segítettünk.

Még ezen a héten sikerült eljutnunk az MCL-be, az itteni hatalmas kórházba, ahol van fodrászat, ruhabolt, játékbolt, illatszer, gyógyászati segédeszköz, egyszóval minden. Mindenki nagyon kedvesen várt minket. Volt szerencsénk megnézni a gyerekosztályt, ami szép, tiszta és gyerekbarát volt, akárcsak itthon. A kezelőhelyiségek is jó felszereltek és modernek voltak. Ami számomra meglepő volt, hogy itt sokkal jobban odafigyelnek az egyén védelmére, az intimitásra.

Gyerekápolók

Koraszülött osztály

Négyen voltunk gyerekápolók a csapatban, és volt szerencsénk elmenni egy a nálunk is ismert „Babaexpóra”. Itt aztán nagyon sokféle dolgot láttunk, kezdve a gyerekbútoroktól, a játékokon át a különböző sterilizáló egységekig mindent, ami hasznos lehet egy bölcsödében vagy akár otthon is.

Elvittek minket egy úgynevezett farmos bölcsödébe, aminek az a lényege, hogy az udvarban vannak állatok (tengerimalac, kacsa, disznó, nyúl), és a gyerekek játszhatnak velük. Maga a bölcsőde nagyon nagy alapterületen helyezkedik el és rendkívül modern. Minden eszköz (etetőszék, tőzshely, fürdőszoba) nagyon tiszta és gyermekbarát, mindenta kicsik igényeihez alakítottak ki. Nagyon tetszett, hogy a gyerekeket már egészen kicsi koruktól az állatok szeretetére, és önállóságra nevelik.

Ez egy etetőszék, amit a bölcsődékben remekül tudnak hasznosítani.

Gyakorlati helyem

Grouban volt a gyakorlati helyem, körülbelül 10 perces gyaloglásra a szállástól.

Egy napköziben voltam, ahova a gyerekek az iskola után jönnek. Délig tart a tanítás, utána a gondozók elmennek értük az iskolába. Anapköziben a gyerekek megeszik az otthonról hozott szendvicset (Hollandiában a főtt ételt vacsorára fogyasztják). Miután végeztek az evéssel, a gondozók újra visszakisérik Őket az iskolába. 3 óra körülérnek vissza ,és kb. este 6-ig játékkal töltik az időt. A gondozók is és a gyerekek is nagyon kedvesen fogadtak. Sokat kérdezgettek Magyarországról, és egyformán meg voltunk lepődve egymás szokásain és hagyományain.

Sokszor játszottam együtt a gyerekekkel. Segítettem az ebédeltetésnél, illetve a téli dekorációkészítésében. Nagyon jól éreztem magam, megkedveltem a gyerekeket és a gondozókat is. Szívesen gondolok rájuk vissza és meglátogatnám

Őket, ha tehetném.

Kulturális programok

- Ameland

Az első szombatunkon Amelandra mentünk, ami egy kis sziget. A holland tanárok és komp segítségével jutottunk el ide. Amikor leszálltunk a kompról bicikliket béreltünk és ezzel mentünk le a tengerpartra. A táj nagyon szép volt, nem is tudom láttam-e valaha ilyen szépet. A tenger volt számomra a legnagyobb élmény! A parton sok képet csináltunk, kagylót gyűjtöttünk, találtunk egy rákollót és rengeteg medúzát. Az idő sajnos nagyon rossz volt, esett az eső, fújt a szél, nagyon hideg volt.

- Amszterdam

2 és fél óra vonatozás után érkeztünk meg Amszterdamba. Nagyon hasonlít Budapestre, rengeteg ember van az utcákon, mindenki siet. Megnéztük a város nevezetességeit, voltunk a virágpiacon is, ahol szebbnél szebb virágokat láttunk. Nagyon meglepett, hogy az emberek itt milyen szabadon élnek, hogy engedélyezik a drogfogyasztást illetve a Piros Lámpás negyed működését.

- Sinterklaas

Ő a holland Mikulás. Szerencsénk volt, mert megnézhattuk a Sinterklaas és segédjeit, akik a Zwarte Pietek. Készültek Hollandia legnagyobb ünnepére. Hajóra szálltak és onnan indultak Leeuwardenbe a gyerekekhez és szüleikhez, akik kint álltak a parton és türelmetlenül várták a Mikulást. Nagyon jó érzés volt látni a sok kisgyereket, ahogy integetnek neki. Amikor megállt a hajó, kezdetét vette az igazi ünnepség. Itt úgy tartja a hagyomány, hogy Sinterklaas Spanyolországból jön hajóval, és fehér lovon érkezik a városba. Felvonulások voltak az egész városban. A Mikulás segédjei sütit osztogattak a gyerekeknek. Nekik ez a legnagyobb ünnep, míg nálunk a Karácsony. Egy kis időre mi is gyerekeknek éreztük magunkat, és együtt örültünk a Mikulásnak és a neki rendezett

ünnepségnek.

Ameland

A vasárnapokat általában pihenéssel, főzéssel, mosással és rendrakással töltöttük. Nagyon jól kijöttünk egymással.

A hazautat vártam is, meg nem is. Nem gondoltam, hogy ilyen jól fogom magam érezni, és ilyen hamar meg tudom szokni a külföldi életet. Jót tett nekem ez az út, pihenés, szórakozás és tanulás szempontjából is.

